

Hvis en skattepligtig driver anden virksomhed end handel med aktier m.v. og blot udnytter likvide midler til at handle med aktier m.v. vil vedkommende ikke være at anse for næringsdrivende med handel med aktier m.v. Ved afgrænsningen af disse tilfælde overfor tilfælde, hvor der er tale om handelsnæring, må der lægges vægt på de før omtalte momenter samt på forholdet mellem omfanget af virksomheden med handel med aktier m.v. og den øvrige virksomhed, idet et kun kortvarigt stort likviditetsoverskud, der anvendes til handel med aktier m.v., ikke vil medføre, at der kan statures handelsnæring.

Aktier som efter det foregående må betragtes som næringsaktier, kan senere skifte status, således at gevinst og tab ved afståelse af aktierne må behandles efter aktieavancebeskatningslovens øvrige regler.

Aktier kan i visse tilfælde anses for overgået til anlægsformuen. Aktierne anses for overgået til anlægsformuen, når den oprindelige videresalgshensigt må anses for opgivet. Der lægges således vægt på hensigten med den fortsatte besiddelse af aktierne. Afgørelsen bygger på en vurdering af objektive momenter. Der gælder i denne forbindelse strenge krav til beviset. Det bemærkes i denne forbindelse, at det, at en portion aktier har været i den skattepligtiges besiddelse i en længere periode, ikke i sig selv er ensbetydende med, at aktierne er overgået til anlægsformuen.

Hvis aktierne indgår i den skattepligtiges næringsvirksomhed, skifter aktierne ikke automatisk status ved ophøret af næringsvirksomheden. Det må yderligere kræves, at aktierne er overgået til anlægsformuen. Aktier, der erhverves efter ophøret af næringsvirksomhed, er ikke næringsaktier.

Er der tale om en person eller et selskab, som efter stk. 1 driver næring med handel med aktier m.v., er der en formodning for, at alle aktierne er næringsaktier. Også aktier, der er erhvervet inden den skattepligtige kunne siges at have opnået status som næringsdrivende med handel med aktier m.v., vil være omfattet af næringsformuen, når den skattepligtige bliver næringsdrivende med sådan handel.

Efter praksis er det dog anerkendt, at aktier i visse tilfælde kan falde uden for denne næringsvirksomhed. Det er den skattepligtige, der skal føre bevis for, at dette er tilfældet. Muligheden for at afkræfte næringsformodningen hænger sammen med, at det udover, at det er en betingelse for, at en aktie kan betragtes som en næringsaktie, at den skattepligtige kan siges at drive næring med handel med aktier m.v., er en betingelse, at den pågældende aktie indgår i denne næringsvirksomhed.

For det første falder aktier, der må betragtes som anlægsaktiver for den pågældende skattepligtige, udenfor næringsbeholdningen. F.eks. vil en banks aktier i et datterselskab, som er erhvervet med henblik på permanent drift af en virksomhed, der er supplement til den almindelige bankvirksomhed, falde uden for bankens beholdning af næringsaktier. Ved afgørelsen af, om et aktiv må anses for erhvervet med et anlægsformål, lægges der vægt på objektive momenter, som kan underbygge, at aktierne er erhvervet med et særskilt erhvervsmæssigt formål for øje.

For det andet følger det af betingelsen om, at aktier kun kan anses for næringsaktier, hvis de er erhvervet med henblik på at opnå gevinst ved videresalg, at aktierne ikke vil være omfattet af beholdningen af næringsaktier, hvis det ved erhvervelsen står klart, at aktierne ikke vil kunne videresælges med gevinst, og motivet for anskaffelsen er et andet end at opnå gevinst ved et videresalg. Ved anskaffelse af aktier accepteres en vis tabsrisiko. Denne tabsrisiko er ikke i sig selv nok til at bringe aktierne uden for næringsbeholdningen, uanset at der foreligger en stor risiko. Det afgørende er formålet med erhvervelsen, men ved fastlæggelsen af dette formål lægges der i udstrakt grad vægt på objektive momenter.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til dels til § 3, stk. 5, og § 6, stk. 7, i den nuværende aktieavancebeskatningslov.

Efter bestemmelsen kan et selskabs tab på næringsaktier kun fradrages i det omfang, tabet overstiger summen af de modtagne udbytter af de pågældende aktier, som selskabet har været fritaget for at medregne ved indkomstopgørelsen.

Bestemmelsen gælder for alle selskaber omfattet af selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at selskaber, der har modtaget udbytte skattefrit, efterfølgende sælger aktien med tab og derved opnår at få fradrag for kursfaldet på aktien svarende til den skattefrie udlodning af udbyttet.

Efter de gældende regler kan selskaber kun fradrage tab på almindelige aktier og næringsaktier i det omfang, tabet overstiger udbytte af de pågældende aktier, som selskabet har været fritaget fra at medregne ved indkomstopgørelsen efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2-4. Selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, vedrører udbytter fra danske og udenlandske datterselskaber. Selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 3, vedrører udbytter, som de såkaldte investeringsaktieselskaber modtager fra andre selskaber. Bestemmel-